

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

A7-0127/2013

27.3.2013

***

ZALECENIE

w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia umowy o partnerstwie w sprawie połowów oraz protokołu ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w umowie o partnerstwie w sprawie połowów
(13501/2012 – C7–0007/2013 – 2012/0215(NLE))

Komisja Rybołówstwa

Sprawozdawca: Antolín Sánchez Presedo

Objaśnienie używanych znaków

- * Procedura konsultacji
- *** Procedura zgody
- ***I Zwykła procedura ustawodawcza (pierwsze czytanie)
- ***II Zwykła procedura ustawodawcza (drugie czytanie)
- ***III Zwykła procedura ustawodawcza (trzecie czytanie)

(Wskazana procedura opiera się na podstawie prawnej zaproponowanej w projekcie aktu).

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	5
UZASADNIENIE	6
OPINIA KOMISJI BUDŻETOWEJ.....	10
WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI.....	13

PROJEKT REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia umowy o partnerstwie w sprawie połowów oraz protokołu ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w umowie o partnerstwie w sprawie połowów (13501/2012 – C7-0007/2013 – 2012/0215(NLE))

(Zgoda)

Parlament Europejski,

- uwzględniając projekt decyzji Rady (13501/2012),
  - uwzględniając projekt umowy o partnerstwie w sprawie połowów między Unią Europejską a Republiką Mauritiusa oraz projekt protokołu ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w umowie o partnerstwie w sprawie połowów (13503/2012),
  - uwzględniając wniosek o wyrażenie zgody przedstawiony przez Radę na podstawie art. 43 ust. 2 oraz art. 218 ust. 6 akapit drugi lit. a) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (C7-0000/2013),
  - uwzględniając art. 81 i art. 90 ust. 7 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rybołówstwa oraz opinię Komisji Budżetowej (A7-0127/2013),
1. wyraża zgodę na zawarcie porozumienia i protokołu;
  2. wzywa Komisję, aby przedstawiła Parlamentowi protokół i wnioski z posiedzeń wspólnego komitetu, o którym mowa w art. 9 umowy, a także wieloletni program sektorowy przewidziany w art. 3 protokołu oraz odnośne oceny roczne; wzywa Komisję do ułatwienia udziału przedstawicieli Parlamentu jako obserwatorów w posiedzeniach wspólnego komitetu; wzywa Komisję do przedłożenia Parlamentowi i Radzie, w ciągu ostatniego roku stosowania protokołu oraz przed rozpoczęciem negocjacji w sprawie jego odnowienia, pełnego sprawozdania z oceny jego realizacji, bez zbędnego ograniczania dostępu do tego dokumentu;
  3. wzywa Radę i Komisję, aby – działając w granicach swoich uprawnień – natychmiast i w pełni informowały Parlament na wszystkich etapach procedur związanych z nowym protokołem i jego odnowieniem na mocy art. 13 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej oraz art. 218 ust. 10 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
  4. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, jak również rządów i parlamentom państw członkowskich oraz Republiki Mauritiusa.

UZASADNIENIE

Wprowadzenie

Stosunki w dziedzinie rybołówstwa między Unią Europejską a Republiką Mauritiusa zostały nawiązane w 1989 r. Do 2007 r. przebiegały one w niezakłócony sposób, ale w chwili wygaśnięcia protokołu na lata 2003-2007 strony nie były w stanie porozumieć się co do warunków jego odnowienia. Od tamtej pory flota europejska musiała działać na zasadzie prywatnych koncesji. W 2010 r. wznowiono starania na rzecz osiągnięcia porozumienia i to właśnie te starania doprowadziły do umowy o partnerstwie w sprawie połowów i protokołu, które Komisja zainicjowała w dniu 23 lutego 2012 r.

Komisja zaproponowała, by Rada zawarła umowę i protokół (COM(2012) 442), zawierający klauzulę wyłączności dla europejskiego sektora rybołówstwa. Jednocześnie zaproponowano rozporządzenie Rady w sprawie rozdziału uprawnień połowowych między państwa członkowskie UE. Zawarcie umowy i protokołu jest uwarunkowane zgodą Parlamentu Europejskiego.

Rozważając kwestię wydania zgody na zawarcie nowej umowy i protokołu, Parlament Europejski powinien stwierdzić, czy zapewniają one:

- 1) rozsądne rozwiązania ekonomiczne, zważywszy na dostępne przyznane uprawnienia do połowów;
- 2) podstawy dla ochrony i zrównoważonej eksploatacji odpowiednich zasobów rybnych; oraz
- 3) odpowiednie wsparcie i wystarczające warunki dla miejscowego sektora rybołówstwa.

Analiza nowego Protokołu

Poniżej opisano główne elementy nowego Protokołu.

- Roczna rekompensata finansowa w wysokości 660 000 EUR: a) 357 500 EUR rocznie stanowiące równowagę pojemności referencyjnej 5 500 ton rocznie, oraz b) 302 500 EUR rocznie, odpowiadające dodatkowej kwocie wypłaconej przez Unię i przeznaczonej na wsparcie polityki rybołówstwa i polityki morskiej Mauritiusa.

- Uprawnienia do połowów: przy założeniu rocznej pojemności referencyjnej na poziomie 5 500 ton upoważnienie do połowów otrzyma 41 sejnów tuńczykowych i 45 taklowce powierzchniowe. W odniesieniu do powyższych uprawnień do połowów może jednak zostać zastosowana korekta w górę lub w dół na podstawie corocznych ocen stanu stad, co pociągnie za sobą odpowiednie dostosowanie rekompensaty finansowej. Rozdział uprawnień pomiędzy zainteresowane państwa członkowskie jest przedmiotem oddzielnego wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady.

- Zaliczki i opłaty armatorów: 35 EUR za tonę tuńczyka złowionego na obszarze połowowym Mauritiusa.

Komisja zamówiła sprawozdanie z oceny ex-ante w 2010 r., kiedy zaczęła zastanawiać się nad przydatnością nowej umowy w sprawie połowów. Przeprowadzona ocena skutków nie stwierdziła żadnych szkodliwych skutków ekonomicznych, społecznych czy środowiskowych. Wręcz przeciwnie, wymieniono szereg pozytywnych konsekwencji wcześniejszej umowy, takich jak wzmocnienie europejskiego i maurytyjskiego sektora rybołówstwa oraz korzyści dla miejscowej ludności. Stwierdzono ponadto, że dostępność uprawnień do połowów w wodach maurytyjskich niekoniecznie zwiększyłaby całkowite połowy dokonywane przez europejskie statki na Oceanie Indyjskim, ponieważ wpłynęłaby raczej na lepszy rozkład przestrzenny nakładu połowowego. Stwierdzono, że obszary połowowe Mauritiusa nie cechują się szczególną wrażliwością biologiczną czy środowiskową.

Oprócz tego, że sektor rybołówstwa wnosi niewielki wkład do krajowego PKB, wnosi też niski wkład do budżetu (0,1% wpływów w 2010 r., głównie opłaty za koncesje od zagranicznych statków), oferuje też skromną część miejsc pracy (12 000 miejsc pracy w sektorze przetwórczym, co stanowi 2% zatrudnienia w skali kraju). Jednak przemysł rybny stanowił w 2010 r. 15% całkowitej wartości eksportu z Mauritiusa. Eksportowane produkty to głównie konserwy i filety z tuńczyka z importowanych surowców. Od początku 2000 r. eksport produktów rybołówstwa wykazuje tendencję zwyżkową.

Obniżono tonaż referencyjny z 6 500 do 5 500 ton/rok w stosunku do umowy, która wygasła w 2007 r. Niemniej jednak jeżeli uwzględnimy potrzeby sektora rybołówstwa Mauritiusa, wkład finansowy w poszczególnych działach znacznie się zwiększa – rocznie wypłacane jest dodatkowe 365 000 EUR.

Nowy Protokół zawiera więcej szczegółowych klauzul dotyczących zawieszenia i zmiany rekompensaty finansowej oraz zawieszenia wykonania Protokołu w określonych okolicznościach, w szczególności w przypadku naruszenia podstawowych elementów praw człowieka i zasad demokratycznych, określonych w art. 9 umowy z Kotonu (zob. art. 7 i 8 protokołu).

Zgodnie z rozdziałem IX załącznika do nowego protokołu statki UE zatrudniają pewną liczbę maurytyjskich marynarzy (na mocy poprzedniego protokołu obowiązek ten miał zastosowanie ogólnie do „obywateli AKP”, nawet jeśli według licznych źródeł obowiązek ten nie był wypełniany).

Uwagi i wnioski sprawozdawcy

Mauritius to kraj wyspiarski na Oceanie Indyjskim, oddalony o ok. 2 000 km od południowo-wschodniego wybrzeża kontynentu afrykańskiego. Kraj ma 1 313 095 mieszkańców i w jego skład wchodzi wyspy Agalega, Cargados Carajos (Saint Brandon) i Rodrigues. Mauritius należy do Archipelagu Maskarenów, który obejmuje sąsiednią wyspę Reunion. Kraj ma obszar 2040 km², 177 km linii brzegowej i wyłączną strefę ekonomiczną (w.s.e.) o powierzchni 1,9 mln km².

Głową państwa jest prezydent, ale uprawnienia konstytucyjne posiada premier i jego gabinet. Mauritius jest ogólnie uważany za kraj w pełni demokratyczny. Wypełnia on wszelkie zobowiązania dotyczące praw człowieka i demokracji.

Podstawą gospodarki jest uprawa trzciny cukrowej, turystyka, przemysł tekstylny i odzieżowy oraz usługi finansowe, a obecnie zaczynają rozwijać się przetwórstwo rybne, technologie informacji i telekomunikacji oraz hotelarstwo i rynek nieruchomości. PKB (parytet siły nabywczej) wynosi 1,29 mld \$, kraj zajmuje 82 miejsce na świecie pod względem PKB na mieszkańca (PPP), które szacowane jest na 15 000 \$. Według prognoz dotyczących wzrostu obecny wskaźnik 3,4% ma zwiększyć się do 5,5% w 2015 r. Szacowany budżet na 2011 r. wynosił 2,41 mld \$, przy czym podatki i inne dochody stanowiły 21,7% PKB a deficyt 3,3%. Jedynie 6% ludności żyje poniżej granicy ubóstwa (szacunki z 2006 r.).

Zgodnie z krajowym dokumentem strategicznym uzgodnionym przez rząd Republiki Mauritiusa i Komisję Europejską na okres 2008-2013 w odniesieniu do krajowego programu orientacyjnego Unia planuje udostępnienie Republice Mauritiusa kwoty 51 mln EUR na pokrycie wsparcia makroekonomicznego, polityk sektorowych, programów i projektów w ramach wsparcia centralnych i mniej istotnych dziedzin pomocy Unii oraz kwoty 12,4 mln EUR na pokrycie nieprzewidzianych potrzeb, takich jak pomoc w nagłych sytuacjach, kiedy takie wsparcie nie może być finansowane z budżetu UE, wkład do uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym inicjatyw na rzecz umarzania długu i łagodzenia negatywnych skutków braku stabilności w przychodach z wywozu.

Wyłączna strefa ekonomiczna posiada rozsądne zasoby różnych ryb, w tym gatunków pelagicznych i dennych. Eksploatowane zasoby rybne obejmują posiadające bazę na wyspie tradycyjne łodzie rybne przybrzeżne, morskie połowy denne ławic Plateau Mascarene i Archipelagu Chagos oraz połowy tuńczyka w zachodniej części Oceanu Indyjskiego.

Tak jak przewiduje sprawozdanie z oceny ex-ante, Mauritius skorzystał z wkładu finansowego UE i właścicieli statków.

Nowa umowa o partnerstwie w sprawie połowów oraz nowy protokół pomogą zwiększyć zdolność Mauritiusa do zwalczania połowów NNN, zwłaszcza przez poprawę infrastruktury monitorowania i kontrolowania działalności połowowej w w.s.e. Umowa w sprawie połowów będzie mieć również istotne znaczenie dla stabilności budżetowej i politycznej kraju. Należy zagwarantować kontrolę wykorzystania kwoty odpowiadającej dodatkowej kwocie wypłaconej przez UE na wsparcie rybołówstwa i polityki morskiej Mauritiusa.

Zawarcie nowej umowy o partnerstwie w sprawie połowów oraz nowego protokołu pomoże UE zachować ciągłość połowów na obszarach objętych umową w regionie wschodniej Afryki i przyczyni się do umocnienia rentowności europejskich gałęzi przemysłu poprzez zapewnienie unijnym statkom i sektorom od nich zależnym stabilnych ram prawnych i przewidywalności w perspektywie średniookresowej.

Komisja wyjaśniła, że lokalny przemysł rybny – z uwagi na swoją strukturę – nie dokonuje połowów w wodach, gdzie odławiać będą mogły europejskie statki połowowe (klauzula 15 mil). Ponadto statki UE i Mauritiusa łowią różne gatunki ryb, a połowy dokonywane przez statki UE plasują się na takim poziomie, że nie będą stanowiły zagrożenia dla ochrony i zrównoważonej eksploatacji odpowiednich zasobów rybnych; według komitetu naukowego Komisji ds. Tuńczyka na Oceanie Indyjskim w regionie nie dochodzi do przełowienia.

Zgodnie z analizą odzwierciedloną w krajowym dokumencie strategicznym Mauritius osiąga

pozytywne wyniki, jeśli chodzi o przestrzeganie praw człowieka i praw podstawowych, a także zasad demokratycznych. Pomimo faktu, że regularnie zasięmano opinii społeczeństwa obywatelskiego w kwestii określania polityki, a zainteresowane strony są zaangażowane w kwestie dotyczące interesów krajowych, należy zauważyć, że różne organizacje zaangażowane w obszarze rybołówstwa na Mauritiusie wyraziły zaniepokojenie w związku ze sposobem, w jaki rozwinęły się negocjacje prowadzące do zawarcia nowej umowy o partnerstwie w sprawie połowów i nowego protokołu. Zachowanie dobrej woli i wiarygodności UE ma kluczowe znaczenie dla budowy zaufania i rozwijania długoterminowych i wzajemnie korzystnych stosunków w tym obszarze.

Ocena ex-ante obowiązujących warunków w sektorze rybołówstwa na Mauritiusie z myślą o zawarciu nowej umowy o partnerstwie w sprawie połowów i nowego protokołu przygotowana przy wsparciu Komisji wskazuje, że „ocena skutków nie stwierdziła żadnych szkodliwych skutków ekonomicznych, społecznych czy środowiskowych”.

Nowa umowa o partnerstwie w sprawie połowów i nowy protokół są wyważone i uwzględniają interesy obydwu stron, dlatego zalecana jest zgoda PE na zawarcie umowy.

Na wszystkich etapach procedur związanych z nową umową o partnerstwie w sprawie połowów i nowym protokołem lub ich odnowieniem Parlament ma być natychmiast i w pełni o informowany, do czego wzywa w ust. 2 i 3 projektu rezolucji ustawodawczej.

25.2.2013

OPINIA KOMISJI BUDŻETOWEJ

dla Komisji Rybołówstwa

w sprawie projektu decyzji Rady w sprawie zawarcia nowej umowy o partnerstwie w sprawie połowów oraz nowego protokołu ustalającego uprawnienia do połowów i rekompensatę finansową przewidziane w Umowie o partnerstwie w sprawie połowów między Unią Europejską a Republiką Mauritiusu (13501/2012 – C7-0007/2013 – 2012/0215(NLE))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej: François Alfonsi

ZWIĘZŁE UZASADNIENIE

Na podstawie odpowiedniego upoważnienia Rady¹ oraz w imieniu Unii Europejskiej Komisja podjęła rokowania z Republiką Mauritiusu w celu parafowania nowej umowy o partnerstwie w sprawie połowów i protokołu między Unią Europejską a Republiką Mauritiusu. W wyniku tych rokowań w dniu 23 lutego 2012 r. parafowano nową umowę o partnerstwie w sprawie połowów i nowy protokół.

Nowa umowa obejmuje okres sześciu lat od daty podpisania i jest automatycznie przedłużana na kolejny okres trzech lat.

Celem ogólnym jest leżące w interesie obu stron zacieśnienie współpracy między UE a Republiką Mauritiusu na rzecz ustanowienia ram współpracy dla rozwoju zrównoważonej polityki rybołówstwa i odpowiedzialnej eksploatacji zasobów rybnych w obszarach połowowych Mauritiusu.

Nowy protokół przewiduje całkowitą rekompensatę finansową w wysokości 2 103 000 EUR na cały okres oraz 1 980 000 EUR na zarządzanie zasobami naturalnymi i ich ochronę w ciągu tego całego okresu. Kwota ta odpowiada: a) 357 500 EUR rocznie stanowiącym równowagę pojemności referencyjnej 5 500 ton rocznie oraz b) 302 500 EUR rocznie, odpowiadającym dodatkowej kwocie wypłaconej przez Unię i przeznaczonej na wsparcie polityki rybołówstwa i polityki morskiej Mauritiusu.

Roczna rekompensata finansowa z budżetu Unii wynosi zatem 681 000 EUR na pierwsze dwa lata i 741 000 EUR na ostatni rok.

---

¹ Decyzja Rady nr 15921/2011 z dnia 23 stycznia 2012 r.

Rodzaj środków	2012	2013	2014	RAZEM
Zarządzanie zasobami naturalnymi i ich ochrona	660 000 €	660 000 €	660 000€	1 980 000€
Wydatki administracyjne	21 000€	21 000€	81 000€	123 000€
RAZEM	681 000€	681 000€	741 000€	2 103 000€

Komisja BUDG jest w związku z tym zdania, że przy wdrażaniu wspomnianej umowy należy uwzględnić następujące kwestie:

- przeprowadzanie corocznej oceny, czy państwa członkowskie, których statki działają w ramach protokołu załączonego do umowy, spełniły wymogi dotyczące deklarowania połowów; w przypadku niespełnienia wymogów Komisja powinna odrzucić ich wnioski o wydanie licencji połowowych na kolejny rok;
- coroczne przedstawianie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdania w sprawie rezultatów wieloletniego programu sektorowego, o którym mowa w art. 7 protokołu, a także w sprawie przestrzegania przez państwa członkowskie wymogu deklarowania połowów;
- ocena ex post protokołu, w tym analiza kosztów i korzyści, powinna zostać przedstawiona Parlamentowi i Radzie przed wygaśnięciem protokołu lub przed rozpoczęciem negocjacji w sprawie jego ewentualnego zastąpienia.

*****

Komisja Budżetowa zwraca się do Komisji Rybołówstwa, właściwej dla tej sprawy, o zalecenie Parlamentowi udzielenia zgody.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	20.2.2013
Wynik głosowania końcowego	+ : 29 - : 2 0 : 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Marta Andreasen, Richard Ashworth, Zuzana Brzobohatá, Jean Louis Cottigny, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazábal Rubial, Salvador Garriga Polledo, Jens Geier, Ingeborg Gräßle, Lucas Hartong, Jutta Haug, Monika Hohlmeier, Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, Anne E. Jensen, Ivailo Kalfin, Jan Kozłowski, Claudio Morganti, Jan Mulder, Vojtěch Mynář, Alda Sousa, László Surján, Derek Vaughan
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	François Alfonsi, Alexander Alvaro, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Jürgen Klute, Peter Šťastný, Georgios Stavrakakis, Theodor Dumitru Stolojan, Nils Torvalds
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Bill Newton Dunn

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	20.3.2013
Wynik głosowania końcowego	+: 20 -: 0 0: 0
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Antonello Antinoro, Kriton Arsenis, Alain Cadec, Chris Davies, Carmen Fraga Estévez, Dolores García-Hierro Caraballo, Marek Józef Gróbarczyk, Ian Hudghton, Iliana Malinova Iotova, Werner Kuhn, Isabella Lövin, Gabriel Mato Adrover, Guido Milana, Maria do Céu Patrão Neves, Crescenzo Rivellini, Ulrike Rodust, Raül Romeva i Rueda, Struan Stevenson, Isabelle Thomas, Jarosław Leszek Wałęsa
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Jean-Paul Besset, Jean Louis Cottigny, Gesine Meissner, Antolín Sánchez Presedo